

spremenjena z:

			Uradni list		
			št.	stran	datum
► <u>M1</u>	Direktiva (EU) 2023/2864	Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2023	L 2864	1	20.12.2023

DIREKTIVA (EU) 2019/2162 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 27. novembra 2019

o izdajanju kritih obveznic in javnem nadzoru kritih obveznic ter o spremembi direktiv 2009/65/ES in 2014/59/EU

(Besedilo velja za EGP)

NASLOV I

PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa naslednja pravila za zaščito vlagateljev, ki zadevajo:

- (1) zahteve za izdajanje kritih obveznic;
- (2) strukturne lastnosti kritih obveznic;
- (3) javni nadzor kritih obveznic;
- (4) zahteve glede objave v zvezi s kritimi obveznicami.

Člen 2

Področje uporabe

Ta direktiva se uporablja za krite obveznice, ki jih izdajo kreditne institucije s sedežem v Uniji.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „krita obveznica“ pomeni dolžniško obveznost, ki jo izda kreditna institucija v skladu z določbami nacionalnega prava za prenos obveznih zahtev te direktive in je zavarovana s kritnimi sredstvi, v zvezi s katerimi lahko vlagatelji v krite obveznice neposredno uveljavljajo pravice kot prednostni upniki;
- (2) „program kritih obveznic“ pomeni strukturne značilnosti izdaje kritih obveznic, določene na podlagi zakonskih predpisov in pogodbenih pogojev, v skladu z dovoljenjem, izdanim kreditni instituciji, ki izda krite obveznice;
- (3) „kritno premoženje“ pomeni jasno določen nabor sredstev, s katerimi so zavarovane plačilne obveznosti, povezane s kritimi obveznicami, in ki so ločena od drugih sredstev, ki jih poseduje kreditna institucija, ki izda krite obveznice;
- (4) „kritna sredstva“ pomeni sredstva, vključena v kritno premoženje;

▼B

- (5) „sredstva zavarovanja“ pomeni stvarna sredstva in sredstva v obliki izpostavljenosti, s katerimi so zavarovana kritna sredstva;
- (6) „ločevanje“ pomeni aktivnosti, ki jih izvede kreditna institucija, ki izda krite obveznice, s katerimi izbere kritna sredstva in zagotovi, da upniki, ki niso vlagatelji v krite obveznice ali nasprotnne stranke pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, ne morejo zakonito dostopati do njih;
- (7) „kreditna institucija“ pomeni kreditno institucijo, kakor je opredeljena v točki 1 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (8) „specializirana hipotekarna kreditna institucija“ pomeni kreditno institucijo, ki kredite financira izključno ali predvsem z izdajanjem kritih obveznic, ki ji je zakonsko dovoljeno samo dajanje hipotekarnih kreditov in kreditov javnemu sektorju ter ki ne sme sprejemati vlog, sprejema pa druga vračljiva sredstva od javnosti;
- (9) „samodejna pospešitev“ pomeni situacijo, v kateri krita obveznica v primeru insolventnosti ali reševanja izdajatelja samodejno takoj zapade v plačilo in imajo vlagatelji v to krito obveznico izvršljivo terjatev za poplačilo v času pred prvotnim datumom zapadlosti;
- (10) „tržna vrednost“ pomeni, glede nepremičnin, tržno vrednost, kakor je opredeljena v točki 76 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (11) „hipotekarna kreditna vrednost“ pomeni, glede nepremičnin, hipotekarno kreditno vrednost, kakor je opredeljena v točki 74 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (12) „primarna sredstva“ pomeni prevladujoča kritna sredstva, ki določajo naravo kritnega premoženja;
- (13) „nadomestna sredstva“ pomeni kritna sredstva, ki prispevajo k zahtevam glede kritja, in ki niso primarna sredstva;
- (14) „presežno zavarovanje“ pomeni celotno zakonsko, pogodbeno ali prostovoljno raven zavarovanja, ki presega zahtevo glede kritja iz člena 15;
- (15) „zahteve glede ujemačnega financiranja“ pomeni pravila, ki zahtevajo, da se denarni tokovi med obveznostmi in sredstvi, ki zapadejo, ujemajo, tako da se v pogodbenih pogojih zagotovi, da plačila kreditorejmalcev in nasprotnih strank pogodb o izvedenih finančnih instrumentih zapadejo pred izplačili vlagateljem v krite obveznice in nasprotnim strankam pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, da so prejeti zneski po vrednosti vsaj enaki zneskom, ki jih je treba izplačati vlagateljem v krite obveznice in nasprotnim strankam pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, ter da se zneski, prejeti od kreditorejmalcev in nasprotnih strank pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, vključijo v kritno premoženje v skladu s členom 16(3) do nastopa zapadlosti plačil vlagateljem v krite obveznice in nasprotnim strankam pogodb o izvedenih finančnih instrumentih;

▼B

- (16) „neto likvidnostni odliv“ pomeni vsa izplačila z zapadlostjo na en dan, vključno s plačili glavnice in obresti ter plačili na podlagi pogodb o izvedbenih finančnih instrumentih v okviru programa kritih obveznic, potem ko se odštejejo vsa vplačila z zapadlostjo na isti dan, iz naslova terjatev, povezanih s kritnimi sredstvi;
- (17) „struktura zapadlosti, ki jo je mogoče podaljšati“ pomeni mehanizem, ki omogoča možnost podaljšanja načrtovane zapadlosti kritih obveznic za predhodno določeno obdobje in v primeru, da pride do določenega sprožilca;
- (18) „javni nadzor kritih obveznic“ pomeni nadzor programov kritih obveznic, s katerim se zagotavlja izpolnjevanje zahtev, ki veljajo za izdajanje kritih obveznic, in izvrševanje teh zahtev;
- (19) „posebni upravitelj“ pomeni osebo ali subjekt, imenovan za upravljanje programa kritih obveznic v primeru insolventnosti kreditne institucije, ki izda krite obveznice v okviru navedenega programa, ali kadar je bilo za to kreditno institucijo v skladu s členom 32(1) Direktive 2014/59/EU ugotovljeno, da propada ali bo verjetno propadla, ali, v izjemnih okoliščinah, kadar ustrezni pristojni organ ugotovi, da je pravilno delovanje te kreditne institucije resno ogroženo;
- (20) „reševanje“ pomeni reševanje, kakor je opredeljeno v točki 1 člena 2(1) Direktive 2014/59/EU;
- (21) „skupina“ pomeni skupino, kakor je opredeljena v točki 138 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (22) „javna podjetja“ pomeni javna podjetja, kakor so opredeljena v točki (b) člena 2 Direktive Komisije 2006/111/ES.

NASLOV II

STRUKTURNE LASTNOSTI KRITIH OBVEZNIC

POGLAVJE 1

Dvojno zavarovanje in izvzetost iz stečaja

Člen 4

Dvojno zavarovanje

1. Države članice določijo pravila, ki vlagateljem v krite obveznice in nasprotnim strankam pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, ki so skladne s členom 11, dajejo pravico do naslednjih terjatev:

- (a) terjatve do kreditne institucije, ki izda krite obveznice;
- (b) v primeru insolventnosti ali reševanja kreditne institucije, ki izda krite obveznice, do prednostne terjatve do glavnice in vseh natečenih in prihodnjih obresti od kritnih sredstev;

▼B

(c) v primeru insolventnosti kreditne institucije, ki izda krite obveznice, in v primeru, da prednostne terjatve iz točke (b) ni mogoče v celoti poravnati, terjatev do stečajne mase navedene kreditne institucije, ki je enakovredna terjatvam navadnih nezavarovanih upnikov kreditne institucije, določenih v skladu z nacionalnimi zakoni, ki urejajo razvrščanje v običajnih insolvenčnih postopkih.

2. Terjatve iz odstavka 1 so omejene na polne plačilne obveznosti, povezane s kritimi obveznicami.

3. Za namene točke (c) odstavka 1 tega člena lahko države članice v primeru insolventnosti specializirane hipotekarne kreditne institucije določijo pravila, ki vlagateljem v krite obveznice in nasprotnim strankam pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, ki so skladne s členom 11, dajejo pravico do terjatve, ki je nadrejena terjatvam navadnih nezavarovanih upnikov specializirane hipotekarne kreditne institucije, določenih v skladu z nacionalnimi zakoni, ki urejajo razvrščanje upnikov v običajnih insolvenčnih postopkih, vendar podrejena terjatvam drugih prednostnih upnikov.

*Člen 5***Izvetost kritih obveznic iz stečaja**

Države članice zagotovijo, da za plačilne obveznosti, povezane s kritimi obveznicami, ne velja samodejna pospešitev v primeru insolventnosti ali reševanja kreditne institucije, ki izda krite obveznice.

*POGLAVJE 2****Kritno premoženje in kritje*****Oddelek I****Primerna sredstva***Člen 6***Primerna kritna sredstva**

1. Države članice zahtevajo, da so krite obveznice vedno zavarovane s:

(a) sredstvi, ki so primerna v skladu s členom 129(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, če kreditna institucija, ki izda krite obveznice, izpolnjuje zahteve iz odstavkov 1a do 3 člena 129 navedene uredbe;

(b) visokokakovostnimi kritnimi sredstvi, ki kreditni instituciji, ki izda krite obveznice, zagotavljajo terjatev za plačilo, kakor je določeno v odstavku 2, in ki so zavarovana s sredstvi zavarovanja, kakor je določeno v odstavku 3, ali

▼B

- (c) sredstvi v obliki kreditov javnim podjetjem ali kreditov, za katera ta jamčijo, ob upoštevanju odstavka 4 tega člena.

2. Za terjatev za plačilo iz točke (b) odstavka 1 veljajo naslednje pravne zahteve:

- (a) sredstvo predstavlja terjatev za plačilo denarnih sredstev, katere minimalna vrednost je vedno določljiva, ki je pravno veljavna in izvršljiva, za katero ne veljajo drugi pogoji razen pogoja, da terjatev zapade v prihodnosti, in ki je zavarovana s hipoteko, obremenitvijo, zastavno pravico ali drugim jamstvom;
- (b) hipoteka, obremenitev, zastavna pravica ali drugo jamstvo, s katerim je zavarovana terjatev za plačilo, je izvršljivo;
- (c) vse pravne zahteve za vzpostavitev hipoteke, obremenitve, zastavne pravice, ali jamstva, s katerim je zavarovana terjatev za plačilo, so izpolnjene;
- (d) hipoteka, obremenitev, zastavna pravica ali jamstvo, s katerim je zavarovana terjatev za plačilo, kreditni instituciji, ki izda krite obveznice, omogoča, da vrednost terjatve izterja brez nepotrebnega odlašanja.

Države članice zahtevajo, da kreditne institucije, ki izdajajo krite obveznice, ocenijo izvršljivost terjatev za plačilo in zmožnost unovčitve sredstev zavarovanja, preden jih vključijo v kritno premoženje.

3. Sredstva zavarovanja iz točke (b) odstavka 1 izpolnjujejo eno od naslednjih zahtev:

- (a) v primeru stvarnih sredstev zavarovanja obstajajo standardi vrednotenja, ki so splošno sprejeti med strokovnjaki in ki so ustrezni za zadevno stvarno sredstvo zavarovanja, obstaja pa tudi javni register, v katerem se evidentirajo lastništvo in terjatve v zvezi s temi stvarnimi sredstvi zavarovanja, ali
- (b) v primeru sredstev v obliki izpostavljenosti varnost in trdnost nasprotne stranke izpostavljenosti izhajata iz njenih pooblastil za pobiranje davkov ali iz tega, da sta njena operativna trdnost in finančna solventnost pod stalnim javnim nadzorom.

Stvarna sredstva zavarovanja iz točke (a) prvega pododstavka tega odstavka prispevajo h kritju obveznosti, povezanih s krito obveznico, do višine manjše izmed zastavnih pravic, skupaj z morebitnimi zastavnimi pravicami z boljšim vrstnim redom, in 70 % vrednosti teh stvarnih sredstev zavarovanja. Stvarnim sredstvom zavarovanja iz točke (a) prvega pododstavka tega odstavka, ki zavarujejo sredstva iz točke (a) odstavka 1, ni treba izpolnjevati zahtev glede omejitve 70 % ali omejitev iz člena 129(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.

▼B

Kadar za namene točke (a) prvega pododstavka tega odstavka ne obstaja javni register za posamezno stvarno sredstvo zavarovanja, lahko države članice vzpostavijo alternativen način izdajanja potrdil o lastništvu in terjatvah za to stvarno sredstvo zavarovanja, kolikor tak način izdajanja potrdil zagotavlja primerljivo zaščito kot je zaščita z javnim registrom v smislu, da v skladu s pravom zadevne države članice zainteresiranim tretjim osebam omogoča dostop do informacij v zvezi z identifikacijo obremenjenega stvarnega sredstva zavarovanja, določanjem lastništva, dokumentacijo in določanjem obremenitev ter izvršljivostjo pravic iz zavarovanja.

4. Za namene točke (c) odstavka 1 velja za krite obveznice, zavarovane s krediti javnim podjetjem ali krediti, za katera ta jamčijo, kot primarnimi sredstvi, minimalna raven 10 % presežnega zavarovanja, pa tudi vsi naslednji pogoji:

- (a) javna podjetja zagotavljajo osnovne javne storitve na podlagi licence, koncesijske pogodbe ali druge oblike pooblastila, ki ga izda javni organ;
- (b) javna podjetja so pod javnim nadzorom;
- (c) javna podjetja imajo zadostna pooblastila za ustvarjanje prihodka, ki so zagotovljena s tem, da:
 - (i) imajo ta javna podjetja ustrezne prožnosti v zvezi s pobiranjem in višanjem provizij, dajatev in terjatev za opravljeno storitev, da zagotovijo svojo finančno trdnost in solventnost;
 - (ii) v zameno za zagotavljanje osnovnih javnih storitev ta javna podjetja prejmejo zadostna nepovratna sredstva na zakonski podlagi, s katerimi zagotovijo svojo finančno trdnost in solventnost, ali
 - (iii) ta javna podjetja sklenejo pogodbe z javnim organom o prenosu dobička in izgube.

5. Države članice določijo pravila o metodologiji in procesu vrednotenja stvarnih sredstev zavarovanja, ki zavarujejo sredstva iz točk (a) in (b) odstavka 1. Ta pravila zagotavljajo vsaj naslednje:

- (a) za vsako stvarno sredstvo zavarovanja, da v trenutku vključitve kritnega sredstva v kritno premoženje obstaja tekoče vrednotenje sredstva in da je njegova vrednost enaka ali manjša od tržne vrednosti ali hipotekarne kreditne vrednosti;
- (b) da vrednotenje opravi cenilec, ki ima potrebne kvalifikacije, sposobnosti in izkušnje, in
- (c) da je cenilec neodvisen od procesa odločanja o kreditih, pri oceni vrednosti stvarnega sredstva zavarovanja ne upošteva špekulativnih elementov ter vrednost stvarnega sredstva zavarovanja dokumentira na pregleden in jasen način.

▼B

6. Države članice zahtevajo, da imajo kreditne institucije, ki izdajajo krite obveznice, vzpostavljene postopke za spremljanje, da so stvarna sredstva, ki zavarujejo sredstva iz točk (a) in (b) odstavka 1 tega člena, ustrezno škodno zavarovana ter da je terjatev za zavarovanje ločena v skladu s členom 12.

7. Države članice od kreditnih institucij, ki izdajajo krite obveznice, zahtevajo, da dokumentirajo kritna sredstva iz točk (a) in (b) odstavka 1 in da so njihove politike posojanja skladne z določbami nacionalnega prava za prenos tega člena.

8. Države članice določijo pravila, s katerimi zagotovijo razpršitev tveganja v kritnem premoženju v zvezi z razdrobljenostjo in pomembno koncentracijo za sredstva, ki v skladu s točko (a) odstavka 1 niso primerna.

*Člen 7***Sredstva zavarovanja, ki se nahajajo zunaj Unije**

1. Ob upoštevanju odstavka 2 lahko države članice dovolijo kreditnim institucijam, ki izdajajo krite obveznice, da v kritno premoženje vključijo sredstva, zavarovana s sredstvi zavarovanja, ki se nahajajo zunaj Unije.

2. Kadar države članice dovolijo vključitev sredstev iz odstavka 1, zaščito vlagateljev zagotovijo tako, da od kreditnih institucij zahtevajo, da preverijo, da ta sredstva zavarovanja izpolnjujejo vse zahteve iz člena 6. Države članice zagotovijo, da ta sredstva zavarovanja zagotavljajo podobno raven varnosti kot sredstva zavarovanja, ki se nahajajo v Uniji, ter zagotovijo, da je unovčitev teh sredstev zavarovanja pravno izvršljiva na način, ki ima enak učinek kot unovčitev sredstev zavarovanja, ki se nahajajo v Uniji.

*Člen 8***Združene strukture kritih obveznic znotraj skupine**

Države članice lahko določijo pravila glede uporabe združenih struktur kritih obveznic znotraj skupine, pri kateri se krite obveznice, ki jih izda kreditna institucija, ki spada v skupino (v nadaljnjem besedilu: notranje izdane krite obveznice) uporabijo kot kritna sredstva za zunanjo izdajo kritih obveznic druge kreditne institucije, ki spada v isto skupino (v nadaljnjem besedilu: zunanje izdane krite obveznice). Ta pravila vključujejo vsaj naslednje zahteve:

- (a) notranje izdane krite obveznice se prodajo kreditni instituciji, ki izda zunanje izdane krite obveznice;
- (b) notranje izdane krite obveznice se uporabljajo kot kritna sredstva v kritnem premoženju za zunanje izdane krite obveznice in se evidentirajo v bilanci stanja kreditne institucije, ki izda zunanje izdane krite obveznice;

▼B

- (c) kritno premoženje za zunanje izdane krite obveznice vključuje samo notranje izdane krite obveznice, ki jih je izdala ena sama kreditna institucija v skupini;
- (d) kreditna institucija, ki izda zunanje izdane krite obveznice, jih namerava prodati vlagateljem v krite obveznice zunaj skupine;
- (e) notranje in zunanje izdane krite obveznice ob izdaji ustrezajo stopnji kreditne kakovosti 1 v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013 in so zavarovane s primernimi kritnimi sredstvi iz člena 6 te direktive;
- (f) v primeru čezmejnih združenih struktur kritih obveznic znotraj skupine kritna sredstva za notranje izdane krite obveznice izpolnjujejo zahteve glede primernosti in kritja zunanje izdanih kritih obveznic.

Za namene točke (e) prvega pododstavka tega člena lahko pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2), dovolijo, da so krite obveznice, ki po znižanju stopnje kreditne kakovosti kritih obveznic ustrezajo stopnji kreditne kakovosti 2, še naprej vključene v združeno strukturo kritih obveznic znotraj skupine, če ti organi ugotovijo, da sprememba stopnje kreditne kakovosti ni posledica kršitve zahtev za dovoljenje iz določb nacionalnega prava za prenos člena 19(2). Pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2), nato uradno obvestijo EBA o vseh odločitvah na podlagi tega pododstavka.

*Člen 9***Skupno financiranje**

1. Države članice dovolijo, da se primerna kritna sredstva, ki jih je izdala kreditna institucija in jih je odkupila kreditna institucija, ki izda krite obveznice, uporabijo kot kritna sredstva za izdajo kritih obveznic.

Države članice takšne odkupe urejajo, da bi zagotovile izpolnjevanje zahtev iz členov 6 in 12.

2. Brez poseganja v zahtevo iz drugega pododstavka odstavka 1 tega člena lahko države članice dovolijo prenose na podlagi dogovora o finančnem zavarovanju v skladu z Direktivo 2002/47/ES.

3. Brez poseganja v zahtevo iz drugega pododstavka odstavka 1 lahko države članice tudi dovolijo, da se kot kritna sredstva uporabijo sredstva, ki jih je izdalo podjetje, ki ni kreditna institucija. Kadar države članice izkoristijo to možnost, od kreditne institucije, ki izda krite obveznice, zahtevajo, da bodisi oceni standarde za odobritev kreditov, ki jih uporablja podjetje, ki je kritna sredstva izdalo, bodisi sama opravi temeljito oceno kreditne sposobnosti kreditojemalca.

▼B*Člen 10***Sestava kritnega premoženja**

Države članice zagotovijo zaščito vlagateljev tako, da določijo pravila o sestavi kritnega premoženja. S temi pravili po potrebi določijo pogoje, pod katerimi kreditne institucije, ki izdajajo krite obveznice, v kritno premoženje vključijo primarna sredstva z različnimi značilnostmi v smislu strukturnih lastnosti, življenjske dobe ali profila tveganosti.

*Člen 11***Pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih v kritnem premoženju**

1. Države članice zagotovijo zaščito vlagateljev tako, da dovolijo vključitev pogodb o izvedenih finančnih instrumentih v kritno premoženje samo, kadar so izpolnjene vsaj naslednje zahteve:

- (a) pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih se vključijo v kritno premoženje izključno za namene varovanja pred tveganji, pri čemer se njihov obseg prilagodi v primeru zmanjšanja varovanega tveganja in se izključijo, ko tega tveganja ni več;
- (b) pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih so zadostno dokumentirane;
- (c) pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih so ločene v skladu s členom 12;
- (d) pogodb o izvedenih finančnih instrumentih v primeru insolventnosti ali reševanja kreditne institucije, ki je izdala krite obveznice, ni mogoče prekiniti;
- (e) pogodbe o izvedbenih finančnih instrumentih so skladne s pravili, določenimi v skladu z odstavkom 2.

2. Države članice za namene zagotavljanja izpolnjevanja zahtev iz odstavka 1 določijo pravila za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih v kritnem premoženju. Ta pravila določajo:

- (a) merila primernosti za nasprotne stranke pri varovanju;
- (b) potrebno dokumentacijo, ki se zagotovi v zvezi s pogodbami o izvedenih finančnih instrumentih.

*Člen 12***Ločevanje kritnih sredstev**

1. Države članice določijo pravila, ki urejajo ločevanje kritnih sredstev. Ta pravila vključujejo vsaj naslednje zahteve:

- (a) kreditna institucija, ki izda krite obveznice, lahko kadar koli identificira vsa kritna sredstva;

▼B

- (b) za vsa kritna sredstva velja pravno zavezujoče in izvršljivo ločevanje s strani kreditne institucije, ki izda krite obveznice;
- (c) vsa kritna sredstva so zaščiteni pred terjatvami tretjih oseb in niso del stečajne mase kreditne institucije, ki izda krite obveznice, dokler ni poravnana prednostna terjatev iz točke (b) člena 4(1).

Za namene prvega pododstavka kritna sredstva vključujejo vsako zavarovanje, prejeto v zvezi s pozicijami v pogodbah o izvedenih finančnih instrumentih.

2. Ločevanje kritnih sredstev iz odstavka 1 velja tudi v primeru insolventnosti ali reševanja kreditne institucije, ki izda krite obveznice.

*Člen 13***Skrbnik kritnega premoženja**

1. Države članice lahko zahtevajo, da kreditne institucije, ki izdajajo krite obveznice, imenujejo skrbnika kritnega premoženja, ki stalno spremlja kritno premoženje v zvezi z zahtevami iz členov 6 do 12 in členov 14 do 17.

2. Kadar države članice uporabijo možnost iz odstavka 1, določijo pravila vsaj o naslednjih vidikih:

- (a) imenovanju in razrešitvi skrbnika kritnega premoženja;
- (b) merilih primernosti za skrbnika kritnega premoženja;
- (c) vlogi in dolžnostih skrbnika kritnega premoženja, tudi v primeru insolventnosti ali reševanja kreditne institucije, ki izda krite obveznice;
- (d) obveznosti poročanja pristojnim organom, določenim v skladu s členom 18(2);
- (e) pravici dostopa do informacij, potrebnih za opravljanje dolžnosti skrbnika kritnega premoženja.

3. Kadar države članice uporabijo možnost iz odstavka 1, je skrbnik kritnega premoženja ločen in neodvisen od kreditne institucije, ki izda krite obveznice, in od revizorja navedene kreditne institucije.

Države članice pa lahko dovolijo, da skrbnik kritnega premoženja ni ločen od kreditne institucije (v nadaljnjem besedilu: notranji skrbnik kritnega premoženja), kadar:

▼B

- (a) je notranji skrbnik kritnega premoženja neodvisen od procesa odločanja o kreditih pri kreditni instituciji, ki izda krite obveznice;
 - (b) brez poseganja v točko (a) odstavka 2 države članice zagotovijo, da se notranjemu skrbniku kritnega premoženja ne odvzame funkcija skrbnika kritnega premoženja brez predhodne odobritve upravljalnega organa kreditne institucije v njegovi nadzorni funkciji, ki izda krite obveznice, in
 - (c) ima notranji skrbnik kritnega premoženja po potrebi neposreden dostop do upravljalnega organa v njegovi nadzorni funkciji.
4. Kadar države članice uporabijo možnost iz odstavka 1, o tem uradno obvestijo EBA.

*Člen 14***Informacije za vlagatelje**

1. Države članice zagotovijo, da kreditne institucije, ki izdajajo krite obveznice, zagotovijo informacije o svojih programih kritih obveznic, ki so dovolj podrobne, da vlagateljem omogočijo oceno profila in tveganj programa ter opravljanje skrbnega pregleda.
2. Države članice za namene odstavka 1 zagotovijo, da se informacije vlagateljem zagotovijo vsaj četrtletno in da vključujejo naslednje minimalne informacije o portfelju:
 - (a) vrednost kritnega premoženja in vrednost neporavnanih obveznosti iz naslova kritih obveznic,
 - (b) seznam mednarodnih identifikacijskih števil vrednostnih papirjev (ISIN) za vse izdaje kritih obveznic v okviru tega programa, ki jim je bil dodeljen ISIN;
 - (c) geografsko razpršitev in vrsto kritnih sredstev, znesek njihovih kreditov in metodo vrednotenja;
 - (d) informacije o tržnem tveganju, vključno z tveganjem glede obrestnih mer in valutnim tveganjem, ter kreditnimi in likvidnostnimi tveganji;
 - (e) strukturo zapadlosti kritnih sredstev in kritih obveznic, vključno s pregledom sprožilcev podaljšanja zapadlosti, če je ustrezno;
 - (f) ravni zahtevanega in razpoložljivega kritja ter ravni zakonskega, pogodbenega in prostovoljnega presežnega zavarovanja;
 - (g) odstotek kreditov, za katere se šteje, da je prišlo do neplačila v skladu s členom 178 Uredbe (EU) št. 575/2013, in v vsakem primeru, ko so krediti zapadli več kot 90 dni.

▼B

Države članice zagotovijo, da se za vse zunanje izdane krite obveznice v okviru združenih struktur kritih obveznic znotraj skupine iz člena 8 vlagateljem zagotovijo informacije iz prvega pododstavka tega odstavka oziroma povezavo do njih v zvezi z vsemi notranjimi izdanimi kritimi obveznicami skupine. Države članice zagotovijo, da se te informacije vlagateljem zagotovijo vsaj na zbirni osnovi.

3. Države članice zaščito vlagateljev zagotovijo tako, da od kreditnih institucij, ki izdajajo krite obveznice, zahtevajo, da na svojem spletnem mestu objavijo informacije, ki se vlagateljem dajo na voljo v skladu z odstavkoma 1 in 2. Države članice od teh kreditnih institucij ne smejo zahtevati, da te informacije objavijo na papirju.

O d d e l e k II

Zahteve glede kritja in likvidnostne zahteve

Člen 15

Zahteve glede kritja

1. Države članice zagotovijo zaščito vlagateljev tako, da zahtevajo, da programi kritih obveznic vedno izpolnjujejo vsaj zahteve glede kritja iz odstavkov 2 do 8.

2. Vse obveznosti kritih obveznic so krite s terjatvami za plačilo, vezanimi na kritna sredstva.

3. Obveznosti iz odstavka 2 vključujejo:

- (a) obveznosti za plačilo zneska glavnice neporavnanih obveznosti iz naslova kritih obveznic;
- (b) obveznosti za plačilo morebitnih obresti od neporavnanih obveznosti iz naslova kritih obveznic;
- (c) plačilne obveznosti iz naslova pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, ki se posedujejo v skladu s členom 11, in
- (d) pričakovane stroške v zvezi z vzdrževanjem in upravljanjem v zvezi s prenehanjem programa kritih obveznic.

Za namene točke (d) prvega pododstavka lahko države članice dovolijo izračun pavšalnega zneska.

4. Šteje se, da naslednja kritna sredstva prispevajo k zahtevi glede kritja:

- (a) primarna sredstva;
- (b) nadomestna sredstva;
- (c) likvidna sredstva, ki se posedujejo v skladu s členom 16, in
- (d) terjatve za plačilo iz naslova pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, ki se posedujejo v skladu s členom 11.

▼B

Nezavarovane terjatve, za katere se šteje, da je prišlo do neplačila v skladu s členom 178 Uredbe (EU) št. 575/2013, ne prispevajo h kritju.

5. Države članice za namene točke (c) prvega pododstavka odstavka 3 in točke (d) prvega pododstavka odstavka 4 določijo pravila za vrednotenje pogodb o izvedenih finančnih instrumentih.

6. Izračun zahtevanega kritja zagotavlja, da je skupni znesek glavnice vseh kritnih sredstev enak ali višji kot skupni znesek glavnice neporavnanih obveznosti iz naslova kritih obveznic (v nadaljnjem besedilu: nominalno načelo).

Države članice lahko dovolijo druga načela izračuna pod pogojem, da ne pomenijo višje ravni kritja od kritja, izračunanega po nominalnem načelu.

Države članice določijo pravila za izračun morebitnih odhodkov iz obresti v zvezi z neporavnanimi obveznostmi iz naslova kritih obveznic in prihodkov iz obresti v zvezi s kritnimi sredstvi, pri čemer se upoštevajo načela skrbnega in varnega poslovanja v skladu z veljavnimi računovodskimi standardi.

7. Države članice lahko z odstopanjem od prvega pododstavka odstavka 6 na način, ki odraža načela skrbnega in varnega poslovanja, ter v skladu z veljavnimi računovodskimi standardi, dovolijo upoštevanje prihodnjih prihodkov iz obresti iz naslova kritnega sredstva, zmanjšanih za prihodnje odhodke za obresti iz naslova ustrezne krite obveznice, da bi se odpravil morebitni primanjkljaj v kritju obveznosti plačila glavnice, povezane s krito obveznico, kadar obstaja tesna vez, kakor je opredeljena v veljavni delegirani uredbi, sprejeti v skladu s členom 33(4) Uredbe (EU) št. 575/2013, pod naslednjimi pogoji:

- (a) plačila, prejeta med življenjsko dobo kritnega sredstva in potrebna za kritje plačilne obveznosti, povezane z ustrezno krito obveznico, se ločijo v skladu s členom 12 ali vključijo v kritno premoženje v obliki kritnih sredstev iz člena 6 do zapadlosti plačil in
- (b) predplačilo kritnih sredstev je mogoče le, če se uporabi možnost dostave, kakor je opredeljena v veljavni delegirani uredbi, sprejeti v skladu s členom 33(4) Uredbe (EU) št. 575/2013, ali, v primeru kritih obveznic, ki jih kreditna institucija, ki jih izda, lahko odpokliče po nominalni vrednosti, če kreditojemalec kritnega sredstva plača vsaj nominalni znesek odpoklicane krite obveznice.

8. Države članice zagotovijo, da izračuna kritnih sredstev in obveznosti temeljita na isti metodologiji. Države članice lahko dovolijo drugačne metodologije izračuna kritnih sredstev na eni strani in obveznosti na drugi, pod pogojem, da se z uporabo takšnih drugačnih metodologij ne izračuna višji količnik kritja od tistega, izračunanega po isti metodologiji izračuna tako kritnih sredstev kot obveznosti.

Člen 16

Zahteva glede likvidnostne rezerve kritnega premoženja

1. Države članice zagotovijo zaščito vlagateljev tako, da zahtevajo, da kritno premoženje vedno vključuje likvidnostno rezervo, ki jo sestavljajo likvidna sredstva, ki so na voljo za kritje neto likvidnostnih odlivov programa kritih obveznic.

2. Likvidnostna rezerva kritnega premoženja krije najvišje kumulativne neto likvidnostne odlive za naslednjih 180 dni.

3. Države članice zagotovijo, da likvidnostna rezerva kritnega premoženja iz odstavka 1 tega člena sestavljajo naslednje vrste sredstev, ločenih v skladu s členom 12 te direktive:

- (a) sredstva, ki ustrezajo stopnji 1, 2A ali 2B v skladu z veljavno delegirano uredbo, sprejete v skladu s členom 460 Uredbe (EU) št. 575/2013, vrednotena v skladu z navedeno delegirano uredbo in ki jih ne izda kreditna institucija, ki sama izdaja kritne obveznice, njena nadrejena oseba, ki ni subjekt javnega sektorja, ki ni kreditna institucija, njena podrejena družba ali druga podrejena družba nadrejene osebe ali subjekt s posebnim namenom pri listinjenju, s katerim ima kreditna institucija tesne povezave;
- (b) kratkoročne izpostavljenosti do kreditnih institucij, ki ustrezajo stopnji kreditne kakovosti 1 ali 2, ali kratkoročne vloge kreditnim institucijam, ki ustrezajo stopnji kreditne kakovosti 1, 2 ali 3, v skladu s točko (c) člena 129(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.

Države članice lahko omejijo vrste likvidnih sredstev, ki se uporabljajo za namene točk (a) in (b) prvega pododstavka.

Države članice zagotovijo, da nezavarovane terjatve iz izpostavljenosti, za katere se šteje, da je prišlo do neplačila v skladu s členom 178 Uredbe (EU) št. 575/2013, ne morejo prispevati k likvidnostni rezervi kritnega premoženja.

4. Kadar se za kreditne institucije, ki izdajajo krite obveznice, uporabljajo likvidnostne zahteve iz drugih pravnih aktov Unije, zaradi česar pride do prekrivanja z likvidnostno rezervo kritnega premoženja, se lahko države članice odločijo, da določb nacionalnega prava za prenos odstavkov 1, 2 in 3 ne bodo uporabljale v obdobju, določenem v navedenih pravnih aktih Unije. Države članice lahko uporabijo to možnost samo do datuma, ko se začne uporabljati sprememba navedenih pravnih aktov Unije za odpravo prekrivanja, ter obvestijo Komisijo in EBA, kadar uporabijo to možnost.

▼B

5. Države članice lahko omogočijo, da izračun glavnice za strukture zapadlosti, ki jo je mogoče podaljšati, temelji na končnem datumu zapadlosti krite obveznice v skladu s pogodbenimi pogoji krite obveznice.

6. Države članice lahko določijo, da se odstavek 1 ne uporablja za krite obveznice, za katere veljajo zahteve glede ujemajočega financiranja.

*Člen 17***Pogoji za strukture zapadlosti, ki jo je mogoče podaljšati**

1. Države članice lahko dovolijo izdajo kritih obveznic s strukturami zapadlosti, ki jo je mogoče podaljšati, kadar je zaščita vlagateljev zagotovljena z vsaj naslednjim:

- (a) zapadlost se lahko podaljša le na podlagi objektivnih sprožilcev, določenih v nacionalnem pravu, in ne na podlagi diskrecijske pravice kreditne institucije, ki izda krite obveznice;
- (b) sprožilci podaljšanja zapadlosti so določeni v pogodbenih pogojih krite obveznice;
- (c) informacije o strukturi zapadlosti, ki se zagotovijo vlagateljem, so zadostne, da jim omogočijo določitev tveganja krite obveznice, in vključujejo natančen opis:
 - (i) sprožilcev podaljšanja zapadlosti;
 - (ii) posledic insolventnosti ali reševanja kreditne institucije, ki izda krite obveznice, za podaljšanje zapadlosti;
 - (iii) vloge pristojnih organov, določenih v skladu s členom 18(2), in, kjer je primerno, posebnega upravitelja v zvezi s podaljšanjem zapadlosti;
- (d) končni datum zapadlosti krite obveznice je mogoče vedno določiti;
- (e) v primeru insolventnosti ali reševanja kreditne institucije, ki izda krite obveznice, podaljšanje zapadlosti ne vpliva na razvrstitev vlagateljev v krite obveznice oziroma ne spremeni zaporedja prvotnega razporeda zapadlosti programa kritih obveznic;
- (f) podaljšanje zapadlosti ne spremeni strukturnih lastnosti kritih obveznic v zvezi z dvojnim zavarovanjem iz člena 4 in izvzetostjo iz stečaja iz člena 5.

2. Države članice, ki dovolijo izdajo kritih obveznic s strukturami zapadlosti, ki jo je mogoče podaljšati, o tem uradno obvestijo EBA.

NASLOV III

JAVNI NADZOR KRITIH OBVEZNIC

*Člen 18***Javni nadzor kritih obveznic**

1. Države članice zagotovijo zaščito vlagateljev tako, da zagotovijo, da se za izdajanje kritih obveznic uporablja javni nadzor kritih obveznic.
2. Države članice za namene javnega nadzora kritih obveznic iz odstavka 1 določijo enega ali več pristojnih organov. Komisijo in EBA obvestijo o teh določenih organih in navedejo morebitno delitev funkcij in pristojnosti.
3. Države članice zagotovijo, da pristojni organi, določeni v skladu z odstavkom 2, spremljajo izdajanje kritih obveznic, da ocenijo izpolnjevanje zahtev iz določb nacionalnega prava za prenos te direktive.
4. Države članice zagotovijo, da kreditne institucije, ki izdajajo krite obveznice, evidentirajo vse svoje posle v zvezi s programom kritih obveznic ter da imajo vzpostavljene zadostne in primerne sisteme ter procese dokumentiranja.
5. Države članice poleg tega zagotovijo, da so vzpostavljeni primerni ukrepi, ki pristojnim organom, določenim v skladu z odstavkom 2 tega člena, omogočajo, da pridobijo informacije, ki so potrebne za oceno izpolnjevanja zahtev iz določb nacionalnega prava za prenos te direktive, preiščejo morebitne kršitve navedenih zahtev in naložijo upravne kazni in druge upravne ukrepe v skladu z določbami nacionalnega prava za prenos člena 23.
6. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi, določeni v skladu z odstavkom 2, potrebno strokovno znanje, vire, operativno zmogljivost, pooblastila in neodvisnost za opravljanje funkcij, ki so povezane z javnim nadzorom kritih obveznic.

*Člen 19***Dovoljenje za programe kritih obveznic**

1. Države članice zaščito vlagateljev zagotovijo tako, da zahtevajo, da se pred izdajo obveznic v okviru programa kritih obveznic za program kritih obveznic pridobi dovoljenje. Države članice pooblastilo za izdajanje takega dovoljenja prenesejo na pristojne organe, določene v skladu s členom 18(2).
2. Države članice določijo zahteve za dovoljenje iz odstavka 1, ki vključujejo vsaj naslednje:
 - (a) ustrezen program poslovanja, ki določa izdajanje kritih obveznic;

▼B

- (b) ustrezne politike, procese in metodologije za odobritev, spremembo, obnovitev in refinanciranje kreditov, vključenih v kritno premoženje, katerih cilj je zaščita vlagateljev;
- (c) vodstvo in zaposlene, namenjene programu kritih obveznic, ki imajo ustrezne kvalifikacije in znanje v zvezi z izdajanjem kritih obveznic in upravljanjem programa kritih obveznic;
- (d) administrativno ureditev kritnega premoženja in njegovega spremljanja, ki izpolnjuje ustrezne zahteve določb nacionalnega prava za prenos te direktive.

*Člen 20***Javni nadzor kritih obveznic v primeru insolventnosti ali reševanja**

1. Pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2), v primeru reševanja kreditne institucije, ki izda krite obveznice, sodelujejo z organom za reševanje za zagotovitev, da se zaščitijo pravice in interesi vlagateljev v krite obveznice, vključno vsaj s preverjanjem neprekinjenega in skrbnega upravljanja programa kritih obveznic v obdobju procesa reševanja.

2. Države članice lahko določijo imenovanje posebnega upravitelja za zagotovitev, da se zaščitijo pravice in interesi vlagateljev v krite obveznice, vključno vsaj s preverjanjem neprekinjenega in skrbnega upravljanja programa kritih obveznic v potrebnem obdobju.

Kadar države članice uporabijo to možnost, lahko zahtevajo, da imenovanje in razrešitev posebnega upravitelja potrdijo njihovi pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2). Države članice, ki uporabijo to možnost, zahtevajo vsaj, da se glede imenovanja in razrešitve posebnega upravitelja opravi posvetovanje s temi pristojnimi organi.

3. Kadar države članice določijo imenovanje posebnega upravitelja v skladu z odstavkom 2, sprejmejo pravila, v katerih določijo naloge in odgovornosti tega posebnega upravitelja vsaj v zvezi z:

- (a) izpolnjevanjem obveznosti, povezanih s kritimi obveznicami;
- (b) upravljanjem in unovčevanjem kritnih sredstev, vključno z njihovim prenosom, skupaj z obveznostmi iz naslova kritih obveznic, na drugo kreditno institucijo, ki izdaja krite obveznice;
- (c) izvajanjem pravnih transakcij, potrebnih za ustrezno upravljanje kritnega premoženja, za stalno spremljanje kritja obveznosti, povezanih s kritimi obveznicami, za sprožitev postopkov za vrnitev sredstev v kritno premoženje in prenos preostalih sredstev v stečajno maso kreditne institucije, ki je izdala krite obveznice, potem ko so vse obveznosti iz naslova kritih obveznic izpolnjene.

▼B

Za namene točke (c) prvega pododstavka lahko države članice dovolijo, da posebni upravitelj v primeru insolventnosti kreditne institucije, ki izda krite obveznice, in v skladu z dovoljenjem te kreditne institucije deluje v skladu z istimi operativnimi zahtevami.

4. Za namene postopka insolventnosti ali reševanja države članice zagotovijo koordinacijo in izmenjavo informacij med pristojnimi organi, določenimi v skladu s členom 18(2), posebnim upraviteljem, kadar je bil imenovan, in, v primeru reševanja, organom za reševanje.

*Člen 21***Poročanje pristojnim organom**

1. Države članice zaščito vlagateljev zagotovijo tako, da od kreditnih institucij, ki izdajajo krite obveznice, zahtevajo, da pristojnim organom, določenim v skladu s členom 18(2), poročajo informacije o programih kritih obveznic iz odstavka 2. To poročanje poteka na redni osnovi kot tudi na zahtevo teh pristojnih organov. Države članice določijo pravila o pogostosti rednega poročanja.

2. V okviru obveznosti poročanja, ki se določijo v skladu z odstavkom 1, se zahteva, da informacije, ki se zagotovijo, vključujejo vsaj naslednje:

- (a) zahteve glede primernosti sredstev in kritnega premoženja v skladu s členi 6 do 11;
- (b) ločevanje kritnih sredstev v skladu s členom 12;
- (c) po potrebi delovanje skrbnika kritnega premoženja v skladu s členom 13;
- (d) zahteve glede kritja v skladu s členom 15;
- (e) likvidnostno rezervo kritnega premoženja v skladu s členom 16;
- (f) po potrebi pogoje za strukture zapadlosti, ki jo je mogoče podaljšati, v skladu s členom 17.

3. Države članice določijo pravila o informacijah, ki se zagotovijo, na podlagi odstavka 2 s strani kreditnih institucij, ki izdajajo krite obveznice, pristojnim organom, določenim v skladu s členom 18(2), v primeru insolventnosti ali reševanja kreditne institucije, ki izda krite obveznice.

▼B*Člen 22***Pooblastila pristojnih organov za namene javnega nadzora kritih obveznic**

1. Države članice zaščito vlagateljev zagotovijo tako, da pristojnim organom, določenim v skladu s členom 18(2), podelijo vsa nadzorna in preiskovalna pooblastila ter pooblastila za sankcioniranje, ki so potrebna za opravljanje javnega nadzora kritih obveznic.
2. Pooblastila iz odstavka 1 vključujejo vsaj naslednje:
 - (a) pooblastilo za izdajo ali zavrnitev dovoljenja v skladu s členom 19;
 - (b) pooblastilo za redno pregledovanje programa kritih obveznic, da se oceni skladnost z določbami nacionalnega prava za prenos te direktive;
 - (c) pooblastilo za opravljanje inšpekcijskih pregledov na kraju samem in drugih vrst nadzornih pregledov;
 - (d) pooblastilo za nalaganje upravnih kazni in drugih upravnih ukrepov v skladu z določbami nacionalnega prava za prenos člena 23;
 - (e) pooblastilo za sprejetje in izvajanje nadzornih smernic, povezanih z izdajanjem kritih obveznic.

*Člen 23***Upravne kazni in drugi upravni ukrepi**

1. Brez poseganja v pravico držav članic, da določajo kazenske sankcije, države članice določijo pravila, s katerimi določijo ustrezne upravne kazni in druge upravne ukrepe, ki se uporabljajo vsaj v naslednjih situacijah:
 - (a) kreditna institucija je pridobila dovoljenje za program kritih obveznic z navajanjem lažnih podatkov ali na druge nedovoljene načine;
 - (b) kreditna institucija ne izpolnjuje več pogojev, pod katerimi je pridobila dovoljenje za program kritih obveznic;
 - (c) kreditna institucija izda krite obveznice, ne da bi pridobila dovoljenje v skladu z določbami nacionalnega prava za prenos člena 19;
 - (d) kreditna institucija, ki izda krite obveznice, ne izpolnjuje zahtev iz določb nacionalnega prava za prenos člena 4;
 - (e) kreditna institucija izda krite obveznice, ki niso skladne z zahtevami iz določb nacionalnega prava za prenos člena 5;
 - (f) kreditna institucija izda krite obveznice, ki niso zavarovane v skladu z določbami nacionalnega prava za prenos člena 6;

▼B

- (g) kreditna institucija izda krite obveznice, ki so zavarovane s sredstvi, ki se nahajajo zunaj Unije, tako, da krši zahteve iz določb nacionalnega prava za prenos člena 7;
- (h) kreditna institucija zavaruje krite obveznice v združeni strukturi kritih obveznic znotraj skupine tako, da krši zahteve iz določb nacionalnega prava za prenos člena 8;
- (i) kreditna institucija, ki izda krite obveznice, ne izpolnjuje pogojev za skupno financiranje iz določb nacionalnega prava za prenos člena 9;
- (j) kreditna institucija, ki izda krite obveznice, ne izpolnjuje zahtev glede sestave kritnega premoženja iz določb nacionalnega prava za prenos člena 10;
- (k) kreditna institucija, ki izda krite obveznice, ne izpolnjuje zahtev glede pogodb o izvedenih finančnih instrumentih v kritnem premoženju iz določb nacionalnega prava za prenos člena 11;
- (l) kreditna institucija, ki izda krite obveznice, ne izpolnjuje zahtev glede ločevanja kritnih sredstev v skladu z določbami nacionalnega prava za prenos člena 12;
- (m) kreditna institucija, ki izda krite obveznice, ne sporoči informacij ali predloži nepopolne ali netočne informacije, s čimer krši določbe nacionalnega prava za prenos člena 14;
- (n) kreditna institucija, ki izda krite obveznice, ponavljajoče se ali stalno ne ohranja likvidnostne rezerve kritnega premoženja, s čimer krši določbe nacionalnega prava za prenos člena 16;
- (o) kreditna institucija, ki izda krite obveznice s strukturami zapadlosti, ki jo je mogoče podaljšati, ne izpolnjuje pogojev za strukture zapadlosti, ki jo je mogoče podaljšati, iz določb nacionalnega prava za prenos člena 17;
- (p) kreditna institucija, ki izda krite obveznice, ne sporoči informacij ali predloži nepopolne ali netočne informacije o svojih obveznostih, s čimer krši določbe nacionalnega prava za prenos člena 21(2).

Države članice se lahko odločijo, da ne bodo določile upravnih sankcij ali drugih upravnih ukrepov za kršitve, za katere se v skladu z njihovim nacionalnim pravom uporabljajo kazenske sankcije. V takih primerih države članice Komisiji sporočijo zadevne določbe kazenskega prava.

2. Kazni in ukrepi iz odstavka 1 so učinkoviti, sorazmerni in odvračilni ter vključujejo vsaj naslednje:

- (a) odvzem dovoljenja za program kritih obveznic;
- (b) javno izjavo, v kateri sta v skladu s členom 24 navedena identiteta fizične ali pravne osebe in vrsta kršitve;

▼B

(c) odredbo, ki od fizične ali pravne osebe zahteva, naj preneha z določenim ravnanjem in naj tega ravnanja več ne ponovi;

(d) upravne denarne kazni.

3. Države članice poleg tega zagotovijo učinkovito izvajanje kazni in ukrepov iz odstavka 1.

4. Države članice zagotovijo, da pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2), pri določanju vrste upravnih kazni ali drugih upravnih ukrepov in višine upravnih denarnih kazni upoštevajo vse naslednje okoliščine, kadar je ustrezno:

(a) resnost in trajanje kršitve;

(b) stopnjo odgovornosti fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev;

(c) finančno trdnost fizične ali pravne osebe, odgovorne za kršitev, vključno glede na skupni promet pravne osebe ali letni dohodek fizične osebe;

(d) obseg pridobljenih dobičkov ali preprečenih izgub zaradi kršitve s strani fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev, če je te dobičke ali izgube mogoče določiti;

(e) izgube, ki so jih zaradi kršitve imele tretje osebe, če je te dobičke ali izgube mogoče določiti;

(f) raven sodelovanja fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev, s pristojnimi organi, določenimi v skladu s členom 18(2);

(g) morebitne predhodne kršitve fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev;

(h) morebitne dejanske ali potencialne sistemske posledice kršitve.

5. Kadar se določbe iz odstavka 1 uporabijo za pravne osebe, države članice tudi zagotovijo, da pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2), upravne kazni in druge upravne ukrepe iz odstavka 2 tega člena naložijo članom upravljalnega organa in drugim posameznikom, ki so v skladu z nacionalnim pravom odgovorni za kršitev.

6. Države članice zagotovijo, da pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2), pred sprejetjem odločitve o naložitvi upravnih kazni ali drugih upravnih ukrepov iz odstavka 2, zadevni fizični ali pravni osebi dajo možnost, da poda izjavo. Izjeme od pravice do izjave se lahko uporabijo v zvezi s sprejetjem drugih upravnih ukrepov, kadar so nujno potrebni za preprečitev znatnih izgub za tretje osebe ali znatne škode za finančni sistem. V takih primerih se zadevni osebi omogoči, da poda izjavo čim prej po sprejetju upravnega ukrepa in po potrebi se ta ukrep spremeni.

▼B

7. Države članice zagotovijo, da je vsaka odločitev o naložitvi upravnih kazni ali drugih upravnih ukrepov, določenih v odstavku 2, ustrezno obrazložena in da v zvezi z njo velja pravica do pritožbe.

*Člen 24***Objava upravnih kazni in drugih upravnih ukrepov**

1. Države članice zagotovijo, da določbe nacionalnega prava za prenos te direktive vključujejo pravila, v katerih se zahteva, da se upravne kazni in drugi upravni ukrepi brez nepotrebnega odlašanja objavijo na uradnih spletnih mestih pristojnih organov, določenih v skladu s členom 18(2). Iste obveznosti se uporabljajo, kadar se država članica odloči, da bo določila kazenske sankcije na podlagi drugega pododstavka člena 23(1).

2. V pravilih, sprejetih v skladu z odstavkom 1, se zahteva vsaj objava vseh odločitev, zoper katere ni pritožbe ali pritožba ni več mogoča in ki se izrečejo zaradi kršitev določb nacionalnega prava za prenos te direktive.

3. Države članice zagotovijo, da taka objava vsebuje informacije o vrsti in naravi kršitve ter identiteti fizične ali pravne osebe, ki se ji izreče kazen ali ukrep. Ob upoštevanju odstavka 4 države članice poleg tega zagotovijo, da se take informacije objavijo brez nepotrebnega odlašanja, potem ko je bil naslovnik obveščen o navedeni kazni ali ukrepu in objavi odločitve o naloženi kazni ali ukrepu na uradnih spletnih mestih pristojnih organov, določenih v skladu s členom 18(2).

4. Kadar države članice dovolijo objavo odločitve o naloženih kaznih ali drugih ukrepih, zoper katero je bila vložena pritožba, pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2), na svojih uradnih spletnih mestih brez nepotrebnega odlašanja objavijo informacije o statusu pritožbe in njenem izidu.

5. Države članice zagotovijo, da pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2), v vseh naslednjih primerih odločitve o naloženih kaznih ali ukrepih objavijo anonimno in v skladu z nacionalnim pravom:

- (a) kadar se kazen ali ukrep izreče fizični osebi in se šteje, da objava osebnih podatkov ni sorazmerna;
- (b) kadar bi objava ogrozila stabilnost finančnih trgov ali kazensko preiskavo v teku;
- (c) kadar bi objava vpletenim kreditnim institucijam ali fizičnim osebam povzročila, kolikor je to mogoče ugotoviti, nesorazmerno škodo.

▼B

6. Kadar država članica odločitev o naloženi kazni ali ukrepu objavi anonimno, lahko dovoli odloženo objavo zadevnih podatkov.

7. Države članice zagotovijo, da se objavi tudi končna sodba sodišča o razveljavitvi odločitve o naloženi kazni ali ukrepu.

8. Države članice zagotovijo, da vsaka objava iz odstavkov 2 do 6 ostane na uradnih spletnih mestih pristojnih organov, določenih v skladu s členom 18(2), vsaj pet let od datuma objave. Osebni podatki, vsebovani v objavi, se hranijo le na uradnem spletnem mestu, in sicer toliko časa, kolikor je potrebno, in v skladu z veljavnimi predpisi o varstvu osebnih podatkov. To obdobje hrambe se določi ob upoštevanju zastaralnih rokov, določenih v zakonodaji zadevnih držav članic, v nobenem primeru pa ne traja več kot deset let.

9. Pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2), obvestijo EBA o vseh naloženih upravnih kaznih in drugih upravnih ukrepih in, kadar je to ustrezno, o morebitnih pritožbah v zvezi z njimi ter o izidu takih pritožb. Države članice zagotovijo, da ti pristojni organi prejmejo informacije in podrobnosti o končni sodbi v zvezi z vsemi naloženimi kazenskimi sankcijami ter da jih ti pristojni organi predložijo tudi EBA.

10. EBA vzdržuje osrednjo zbirko podatkov o upravnih kaznih in drugih upravnih ukrepih, o katerih je obveščen. Do te zbirke podatkov imajo dostop zgolj pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2), posodablja pa se na podlagi informacij, ki jih posredujejo ti pristojni organi v skladu z odstavkom 9 tega člena.

*Člen 25***Obveznosti sodelovanja**

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2), tesno sodelujejo s pristojnimi organi, ki opravljajo splošni nadzor kreditnih institucij v skladu z zadevnim pravom Unije, ki se uporablja za navedene institucije, ter z organom za reševanje v primeru reševanja kreditne institucije, ki izda krite obveznice.

2. Države članice poleg tega zagotovijo, da pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2), tesno medsebojno sodelujejo. To sodelovanje vključuje medsebojno zagotavljanje informacij, ki so relevantne za izvajanje nadzornih nalog drugih organov v skladu z določbami nacionalnega prava za prenos te direktive.

3. Za namene drugega stavka odstavka 2 tega člena države članice zagotovijo, da pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2), sporočijo:

▼B

- (a) na zahtevo drugega pristojnega organa, določenega v skladu s členom 18(2), vse ustrezne informacije in
- (b) na lastno pobudo vse bistvene informacije drugim pristojnim organom, določenim v skladu s členom 18(2), v drugih državah članicah.

4. Države članice zagotovijo tudi, da pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2), za namene te direktive sodelujejo z EBA ali, kadar je ustrezno, z Evropskim nadzornim organom (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), ustanovljenim z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

5. Za namene tega člena se informacije štejejo za bistvene, če bi lahko pomembno vplivale na oceno izdaje kritih obveznic v drugi državi članici.

*Člen 26***Zahteve po razkritju**

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2), na svojih uradnih spletnih mestih objavijo naslednje informacije:

- (a) besedila nacionalnih zakonov, predpisov, upravnih pravil in splošnih smernic, sprejetih v zvezi z izdajanjem kritih obveznic;
- (b) seznam kreditnih institucij z dovoljenjem za izdajanje kritih obveznic;
- (c) seznam kritih obveznic, za katere se lahko uporablja oznaka „evropska krita obveznica“ in seznam kritih obveznic, za katere se lahko uporablja oznaka „evropska krita obveznica (premijska)“.

2. Informacije, objavljene v skladu z odstavkom 1, zadostujejo za smiselno primerjavo pristopov, ki so jih sprejeli pristojni organi različnih držav članic, določeni v skladu s členom 18(2). Te informacije se posodablajo, da se upoštevajo morebitne spremembe.

3. Pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2), vsako leto uradno obvestijo EBA o seznamu kreditnih institucij iz točke (b) odstavka 1 in seznamih kritih obveznic iz točke (c) odstavka 1.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

▼ **M1***Člen 26a***Dostopnost informacij na evropski enotni točki dostopa**

1. Države članice od 10. januarja 2030 zagotovijo, da kreditne institucije z dovoljenjem za izdajanje kritih obveznic pri objavi katerih koli informacij iz člena 14 te direktive te informacije hkrati predložijo zadevnemu organu za zbiranje podatkov iz odstavka 3 tega člena, da so dostopne na evropski enotni točki dostopa (ESAP), vzpostavljeni na podlagi Uredbe (EU) 2023/2859 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

Države članice zagotovijo, da so informacije skladne z naslednjimi zahtevami:

(a) predložijo se v formatu, ki omogoča izvlečenje podatkov, kakor je opredeljen v členu 2, točka 3, Uredbe (EU) 2023/2859, ali, kadar to zahteva pravo Unije, v strojno berljivem formatu, kakor je opredeljen v členu 2, točka 4, navedene uredbe;

(b) spremljajo jih naslednji metapodatki:

(i) vsa imena kreditne institucije z dovoljenjem za izdajanje kritih obveznic, na katero se informacije nanašajo;

(ii) identifikator pravnih subjektov kreditne institucije z dovoljenjem za izdajanje kritih obveznic, kot je določen na podlagi člena 7(4), točka (b), Uredbe (EU) 2023/2859;

(iii) velikost kreditne institucije z dovoljenjem za izdajanje kritih obveznic po kategorijah, kot so določene na podlagi člena 7(4), točka (d), navedene uredbe;

(iv) vrsta informacij glede na razvrstitev na podlagi člena 7(4), točka (c), navedene uredbe;

(v) oznaka, ali informacije vsebujejo osebne podatke.

2. Za namene odstavka 1, točka (b)(ii), države članice zagotovijo, da kreditne institucije z dovoljenjem za izdajanje kritih obveznic pridobijo identifikator pravnih subjektov.

3. Da se poskrbi, da so informacije iz odstavka 1 tega člena dostopne na ESAP, države članice do 9. januarja 2030 imenujejo vsaj en organ za zbiranje podatkov, kakor je opredeljen v členu 2, točka 2, Uredbe (EU) 2023/2859, in o tem uradno obvestijo ESMA.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2023/2859 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2023 o vzpostavitvi evropske enotne točke dostopa, ki zagotavlja centraliziran dostop do javno dostopnih informacij, pomembnih za finančne storitve, kapitalne trge in trajnostnost (UL L, 2023/2859, 20.12.2023 <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2859/oj>).

▼ **M1**

4. Države članice od 10. januarja 2030 zagotovijo, da so informacije iz člena 24 in člena 26(1), točki (b) in (c), te direktive dostopne na ESAP. Za ta namen se pristojni organ določi kot organ za zbiranje podatkov, kakor je opredeljen v členu 2, točka 2, Uredbe (EU) 2023/2859.

Države članice zagotovijo, da so informacije skladne z naslednjimi zahtevami:

(a) predložijo se v formatu, ki omogoča izvlečenje podatkov, kakor je opredeljen v členu 2, točka 3, Uredbe (EU) 2023/2859;

(b) spremljajo jih naslednji metapodatki:

(i) vsa imena kreditne institucije z dovoljenjem za izdajanje kritih obveznic, na katero se informacije nanašajo;

(ii) kadar je na voljo, identifikator pravnih subjektov kreditne institucije z dovoljenjem za izdajanje kritih obveznic, kot je določen na podlagi člena 7(4), točka (b), Uredbe (EU) 2023/2859;

(iii) vrsta informacij glede na razvrstitev na podlagi člena 7(4), točka (c), navedene uredbe;

(iv) oznaka, ali informacije vsebujejo osebne podatke.

5. Za zagotovitev učinkovitega zbiranja in upravljanja informacij, predloženih v skladu z odstavkom 1, EBA pripravi osnutek izvedbenih tehničnih standardov, v katerem določi:

(a) vse druge metapodatke, ki spremljajo informacije;

(b) strukturiranje podatkov v informacijah;

(c) za katere informacije se zahteva strojno berljiv format in kateri strojno berljiv format se uporabi v takih primerih.

Za namene točke (c) EBA oceni prednosti in slabosti različnih strojno berljivih formatov in izvede ustrezne preskuse na terenu.

EBA ta osnutek izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

6. EBA po potrebi sprejme smernice, s katerimi zagotovi, da so metapodatki, predloženi v skladu z odstavkom 5, prvi pododstavek, točka (a), pravilni.

NASLOV IV
OZNAČEVANJE

Člen 27

Označevanje

1. Države članice zagotovijo, da se oznaka „evropska krita obveznica“ in njen uradni prevod v vse uradne jezike Unije uporablja samo za krite obveznice, ki izpolnjujejo zahteve iz določb nacionalnega prava za prenos te direktive.

2. Države članice zagotovijo, da se oznaka „evropska krita obveznica (premijska)“ in njen uradni prevod v vse uradne jezike Unije uporablja samo za krite obveznice, ki izpolnjujejo zahteve iz določb nacionalnega prava za prenos te direktive in zahteve iz člena 129 Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2019/2160 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

NASLOV V
SPREMEMBE DRUGIH DIREKTIV

Člen 28

Sprememba Direktive 2009/65/ES

Člen 52(4) Direktive 2009/65/ES se spremeni:

(1) prvi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„4. Države članice lahko petodstotno mejo iz prvega pododstavka odstavka 1 dvignejo na največ 25 %, kadar so bile obveznice izdane pred 8. julijem 2022 in so izpolnjevale zahteve iz tega odstavka, kot so se uporabljale na datum njihove izdaje, ali kadar obveznice spadajo pod opredelitev pojma krite obveznice iz točke 1 člena 3 Direktive (EU) 2019/... Evropskega parlamenta in Sveta ^(*).

^(*) Direktiva (EU) 2019/2162 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o izdajanju kritih obveznic in javnem nadzoru kritih obveznic ter o spremembi direktiv 2009/65/ES in 2014/59/EU (UL L 328, 18.12.2019, str. 29).“;

(2) tretji pododstavek se črta.

Člen 29

Sprememba Direktive 2014/59/EU

V členu 2(1) Direktive 2014/59/EU se točka 96 nadomesti z naslednjim:

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2019/2160 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 glede izpostavljenosti iz naslova naložb v krite obveznice (glej stran 1 tega Uradnega lista).

▼B

„(96) ‚krita obveznica‘ pomeni krito obveznico, kot je opredeljena v točki 1 člena 3 Direktive (EU) 2019/2162 Evropskega parlamenta in Sveta (*), ali v zvezi z instrumentom, ki je izdan pred 8. julijem 2022, obveznico iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta (**), kot se je uporabljala na datum njegove izdaje;

(*) Direktiva (EU) 2019/2162 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o izdajanju kritih obveznic in javnem nadzoru kritih obveznic ter o spremembi direktiv 2009/65/ES in 2014/59/EU (UL L 328, 18.12.2019, str.29).

(**) Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).“

NASLOV VI

KONČNE DOLOČBE*Člen 30***Prehodni ukrepi**

1. Države članice zagotovijo, da za krite obveznice, izdane pred 78. julijem 2022, ki izpolnjujejo zahteve iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES, kot so se uporabljale na datum njihove izdaje, ne veljajo zahteve iz členov 5 do 12 ter členov 15, 16, 17 in 19 te direktive, ampak se lahko do njihove zapadlosti še vedno obravnavajo kot krite obveznice v skladu s to direktivo.

Države članice zagotovijo, da pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2) te direktive, spremljajo, ali krite obveznice, izdane pred 8. julijem 2022, izpolnjujejo zahteve iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES, kot so se uporabljale na dan njihove izdaje, in zahteve iz te direktive, kolikor se uporabljajo v skladu s prvim pododstavkom tega odstavka.

2. Države članice lahko uporabljajo odstavek 1 za posebne izdaje kritih obveznic s kodami ISIN, odprtimi pred 8. julijem 2022 do 24 mesecev po tem datumu, če te izdaje izpolnjujejo vse naslednje zahteve:

- (a) datum zapadlosti krite obveznice je pred 8. julijem 2027;
- (b) skupna velikost posebnih izdaj, opravljenih po 8. juliju 2022, ne presega dvakratnika skupne velikosti izdaj kritih obveznic z zapadlostjo po tem datumu;
- (c) skupna velikost izdaje krite obveznice ob zapadlosti ne presega 6 000 000 000 EUR ali enakovrednega zneska v domači valuti;
- (d) sredstva zavarovanja se nahajajo v državi članici, ki je pri prenosu te direktive uporabila odstavek 1 za posebne izdaje kritih obveznic.

Člen 31

Pregled in poročanje

1. Komisija do 8. julija 2024 v tesnem sodelovanju z EBA predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, po potrebi skupaj z zakonodajnim predlogom, o tem, ali in kako bi bilo mogoče uvesti režim enakovrednosti za kreditne institucije iz tretjih držav, ki izdajajo krite obveznice, in za vlagatelje v te krite obveznice ob upoštevanju mednarodnega razvoja na področju kritih obveznic, zlasti razvoja zakonodajnih okvirov v tretjih državah.

2. Komisija do 8. julija 2025 v tesnem sodelovanju z EBA predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu o izvajanju te direktive v zvezi z ravniyo zaščite vlagateljev in o razvoju na področju izdajanja kritih obveznic v Uniji. Poročilo vključuje morebitna priporočila za nadaljnje ukrepanje. Poročilo vključuje informacije o:

- (a) razvoju v zvezi s številom dovoljenj za izdajanje kritih obveznic;
- (b) razvoju v zvezi s številom kritih obveznic, izdanih v skladu z določbami nacionalnega prava za prenos te direktive in v skladu s členom 129 Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (c) razvoju v zvezi s sredstvi, s katerimi se zavaruje izdaja kritih obveznic;
- (d) razvoju v zvezi z ravniyo presežnega zavarovanja;
- (e) čezmejnih naložbah v krite obveznice, vključno z vhodnimi naložbami iz tretjih držav in izhodnimi naložbami v tretje države;
- (f) razvoju v zvezi z izdajanjem kritih obveznic s strukturami zapadlosti, ki jo je mogoče podaljšati;
- (g) razvoju v zvezi s tveganji in koristmi pri uporabi izpostavljenosti iz člena 129(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (h) delovanju trgov kritih obveznic.

3. Države članice do 8. julija 2024 informacije o zadevah iz odstavka 2 posredujejo Komisiji.

4. Komisija do 8. julija 2024, potem ko je naročila in prejela študijo z oceno tveganj in koristi, ki izhajajo iz kritih obveznic s strukturami zapadlosti, ki jo je mogoče podaljšati, in po posvetovanju z EBA, sprejme poročilo ter navedeno študijo in poročilo predloži Evropskemu parlamentu in Svetu, po potrebi skupaj z zakonodajnim predlogom.

5. Komisija do 8. julija 2024 sprejme poročilo o možnosti uvedbe instrumenta dvojnega zavarovanja z imenom evropske zavarovane obveznice. Komisija to poročilo predloži Evropskemu parlamentu in Svetu, po potrebi skupaj z zakonodajnim predlogom.

▼B*Člen 32***Prenos**

1. Države članice do 8. julija 2021 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice te predpise uporabljajo najpozneje od 8. julija 2022.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo temeljnih določb predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

*Člen 33***Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

*Člen 34***Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice.